

0403 – 3. april

Siden døden kom ved et menneske, kom også oppstandelsen fra de døde ved et menneske. For slik som vi alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus. 1Kor 15: 21–22.

Vi må aldri glemme at Kristus kom for at han i alle forhold skulle gi oss tilbake det som vi tapte i Adam, skulle gjenopprette alt som gjennom Adam var ødelagt i syndefallet.

Men nå var det ikke bare synden og fordømmelsen som kom over alle mennesker gjennom Adam. Men også døden og alt det den medførte, blant annet på det fysiske område, ved tilintetgjørelsen av menneskets legemlige del.

Derfor skulle Kristus også gjenopprette dette, slik at vi gjennom ham skulle få tilbake et helt menneske slik det var før syndefallet, blant annet et skjønt, friskt og udødelig legeme.

Som vi nettopp sa, skulle Kristus gjenopprette alt det vi hadde tapt gjennom syndefallet. Du som leser dette tør nok på grunn av Guds nåde gladelig tro det apostelen sier i Rom 5, at «slik som synden kom inn i verden ved ett menneske, og døden ved synden, slik kommer også rettferdigheten og livet gjennom det ene mennesket. Altså, slik som fordømmelsen ved den enes fall kom over alle mennesker, slik blir den enes rettferdighet til rettferdiggjørelse, til liv for alle mennesker. For slik som mange er blitt syndere ved det ene menneskes ulydighet, slik blir også mange rettferdige på grunn av den enes lydighet».

Men tror vi dette herlige evangeliet, da må vi også tro det apostelen sier her om gjenoprettelsen av legemet: «Slik som vi alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus».

Vi må ikke plukke i stykker Kristi verk. Hans gjenoprettelses-verk var fullkomment. Han skulle uskadeliggjøre alle våre fiender: synden, djevelen, døden og fordømmelsen. Men så lenge vi lever her i livet, er alt dette usynlig og helt uforståelig for vår fornuft. For Gud har latt alt dette ondes ytre bilde fremdeles leve hos oss, for at vi skal øves i troen.

Når jeg er blitt et Guds barn, kan jeg fremdeles ikke se at synden er tatt bort. Jeg må ennå se og kjenne syndens liv og kraft i mitt kjød. Jeg vil da se meg som helt forkastet av Gud, hvis jeg ikke har den guddommelige overbevisningen som heter tro dypt grunnfestet i hjertet mitt. Den troen som er født gjennom budskapet om at Gud har fordømt synden i kjødet, slik at synden i Guds øyne ikke lenger er en synd som kan fordømme meg.

Men i denne troen kan jeg da med største sannhet si: «I all min synd er det ingen synd, det vil si innfor Gud, som vet at Kristi dyrebare blod gjelder. For Gud er jeg fullstendig syndfri. Jeg er helt rettferdig og ren, bare ved Kristi blodige forsoning, bare i Kristus».

Det samme gjelder når jeg kjenner på hvordan djevelen raser i meg og i alle mennesker. Da synes det temmelig usannsynlig at han er overvunnet av Kristus.

Men når Kristus har sagt det, må jeg likevel tro det og si: «at han raser skal ikke skade meg noe som helst, bare jeg blir værende i Kristus. Han skal tvert imot bare være til nytte for meg ved at han driver meg til en større erfaring i troen og bønnen».

Det samme gjelder når døden legger legemet mitt i jorden, så det oppløses og blir til støv. Da er det like usannsynlig at dette legemet skal stå opp og leve i all evighet. Men når Kristus har sagt det – når Kristus har sagt: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve, selv om han dør». Da kan jeg glad og frimodig si: Kristus skal ikke bli gjort til løgner gjennom dette ordet. Det er et ubegripelig under. Synden gjelder ikke lenger som synd, djevelen kan ikke skade meg, døden skal ikke beholde meg. For Kristus er en fullkommen Frelser!

Luther sier: «Når Kristus virkelig har utført sitt verk (å gjenopprette det som var tapt), og latt det bli forkynt gjennom sine apostler, da skal det ikke herske noen tvil om at det er sant. La oss derfor frimodig sette vår lit til ham, og møte døden på dette budskapet. Det forkynner at selv når vi kanskje i lang tid har vært døde og råtnet bort, så begynner en dag den herlige basunen å lyde. Da hører vi (som Kristus ropte til Lasarus): «Peter, Paulus, kom ut!». Da skal vi i et øyeblikk, som en gnist, fare opp av jorden, herligere enn hele himmelen. Da reises vi opp med hele legemet, med alle dets lemmer passet sammen, om vi så var brent til aske eller gått i oppløsning i vann».

Lovet være den store Gud, som selv har sagt det, og selv skal gjøre det, slik vi leser f. eks. i Jes 26: «Dine døde skal leve, sammen med mitt døde legeme skal de stå opp. Våkn opp og rop av glede, dere som ligger under jorden. For din dogg er lysets dogg, og jorden skal gi fra seg de døde».